

5.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
GAZDASÁGI KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 8.

Hegymegi-Barakonyi és Fehérváry
Baker & McKenzie Ügyvédi Iroda

REGISZTRÁCIÓS SZÁM

BEJÁRATON:

(Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailon/Faxon/E-író)

2022 JÚL 19.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Dózsa

Fővárosi Törvényszék

1027 Budapest, Tölgyfa utca 1-3.

mint első fokozott eljáró bíróság útján

Tárgy: Alkotmányjogi panasz a Kúria Kfv.V.38.235/2021/9. számú ítélete ellen

PÉLDÁNY: 1 IV. *korlat*

MELLÉKLET: 8. KÖZTÜK: *megh.*

FOLYAMTARTÁSI SZÁM: *701958/22*

BEJÁRATON: *15.*

Elsőfokú ítélet száma:
106.K.705.404/2020/23.

Elektronikus és postai úton benyújtva!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/02049-0/2022

2022. SZEPTEMBER 08.

Kezelőiroda:

2

- jogi képviselő: Hegymegi-Barakonyi és Fehérváry Baker & McKenzie Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: dr. Hegymegi-Barakonyi
Zoltán; t

mint alkotmányjogi panaszt előterjesztő („Indítványozó”), az 1. sz. Mellékletként csatolt alkotmányjogi panasz eljárásra kiterjedő meghatalmazással igazolt jogi képviselője útján, a törvényes határidőn belül,¹ az Abtv. 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjeszti elő, az Indítványozó, mint felperes, és a Gazdasági Versenyhivatal

„GVH”), mint alperes, között a Vj/17-109/2018. sz. határozat („GVH Határozat”) bírósági felülvizsgálata során született Kfv.V.38.235/2021/9. sz. kúriai ítélet („Kúriai Ítélet”) alaptörvény-ellenessége tárgyában.

¹ Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 30. § (1) bekezdésében rögzített hatvan napos határidő a sérelmezett döntés 2022. május 19. napján bekövetkezett kézbesítésére tekintettel 2022. július 18. napján jár le.

I. KÉRELEM

Az Indítványozó álláspontja szerint a Kúriai Ítélet Alaptörvényben biztosított jogait sérti. Így különösen, a Kúriai Ítélet sérti az Indítványozó Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát, illetve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

Továbbá, az Indítványozó álláspontja szerint a Kúriai Ítélet ellentétes az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvével, az Alaptörvény 28. cikkében foglalt alkotmányos jogértelmezési követelményével, illetve az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdéséből és Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdéséből fakadó kötelezettséget, amely szerint az uniós jogforrásokat a magyar bíróságoknak az uniós joggyakorlattal összhangban, egységesen kell alkalmazniuk.

A fentiek a Kúriai Ítéletet érdemben befolyásolták, illetve az Indítványozó álláspontja szerint az ügy egyébként is alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésre (bizonyítás versenyfelügyeleti eljárás és GVH határozat bírósági felülvizsgálata során) vonatkozik.

Az Indítványozó a GVH Határozattal szembeni jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A Kúriai Ítélet ellen jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva. A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az Indítványozó tudomása szerint nem kezdeményeztek perújítást. Az Indítványozó nem kezdeményezte a Kúriai Ítélet végrehajtásának felfüggesztését. Bár a Kúriai Ítélet közbelső ítélet, az Indítványozó álláspontja szerint alkotmányjogi panasznak helye van, figyelembe véve, hogy a Kúriai Ítélet a jogalapra (GVH által megállapított jogsértés) vonatkozó megállapításai kapcsán alaptörvény-ellenes.

Az Indítványozó a Kúria eljárásában fél (felperes) volt. Az Indítványozó hangsúlyozza, hogy a fent hivatkozott alapvető jogok olyan jogi személyeket is megilletnek, mint az Indítványozó, függetlenül attól, hogy az Indítványozó székhelye másik uniós tagállamban található.

Mindezekre tekintettel, **az Indítványozó kéri a t. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúriai Ítéletet az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja alapján megsemmisíteni szíveskedjen.**

II. AZ ÜGY LÉNYEGI TÉNYÁLLÁSA

- [1] Az ügy lényegi háttértényállását az alábbiak szerint foglalja össze az Indítványozó.
- [2] A GVH megállapította, hogy az Indítványozó tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott, amivel megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdését, ezért 2.500.000.000,- Ft bírság megfizetésére kötelezte az Indítványozót.
- [3] Az Indítványozó televíziós reklámjaiban szerepelt, hogy platformján ingyenes lemondható szobák is elérhetők. Az ingyenes lemondás lehetőségére a szállások Indítványozó platformjára mutató, Google Keresés keresési eredményei között szereplő hirdetési (Google Ads) is utaltak. Az esetleges lemondás kockázatának kompenzálására a szálláshelyek dönthettek úgy is, hogy azon szobák ára, amelyek ingyenesen lemondhatók, eltér a többi, azonos paraméterrel bíró szoba árától. Az esetleges árkülönbség egyértelműen feltüntetésre került a szobák áránál. Az ingyenes lemondás azt jelenti, hogy a fogyasztó anélkül mondhatja le a szobát, hogy ki kelljen fizetnie a szoba árát. A GVH megállapította, hogy az ingyenes lemondás kifejezés használata megtévesztő, mivel az ingyenes lemondással foglalható szoba ára magasabb. A GVH azt is megállapította, hogy ez a kommunikáció alkalmas a fogyasztók ügyleti döntésének befolyásolására, mivel van

olyan fogyasztó, aki az Indítványozó platformját kifejezetten az ingyenes lemondás lehetősége miatt keresi fel, illetve, aki kifejezetten az ingyenes lemondás lehetősége miatt foglal szobát. Az Indítványozó álláspontja szerint az ingyenesség nem a szoba árára vonatkozik, amivel az Indítványozó által benyújtott empirikus fogyasztói felmérés² alapján a fogyasztók is tisztában vannak.

- [4] Az Indítványozó mind a weboldalán, mind a mobiltelefonos applikációjában az adott szobákkal kapcsolatban megjelenített azok népszerűségére, elérhetőségére vonatkozó üzeneteket. A GVH megállapította, hogy ezek az üzenetek pszichés nyomásgyakorlásnak minősülnek, mivel a fogyasztókat azonnali szobafoglalásra készíti. A GVH nem vitatta, hogy az üzenetek valós információkat tartalmaznak. A GVH azt is megállapította, hogy ez a kommunikáció alkalmas a fogyasztók üzleti döntésének befolyásolására, mivel van olyan fogyasztó, aki ezek hatására anélkül foglal, hogy más szálláshelyeket vagy más szállásközvetítő oldalakat megnézne. A Indítványozó álláspontja szerint az elérhetőségre vonatkozó üzenetek kifejezetten a fogyasztó tájékozott döntéshozatalát szolgálják és nem alkalmasak arra, hogy azonnali, olyan döntésre kényszerítsék a fogyasztót, amely döntést egyébként nem hozott volna meg. Az Indítványozó számos empirikus kutatásra hivatkozott, amelyek kétségbe vonják a GVH feltételezéseit, amelyekre megállapításait alapozta. Így különösen a digitális összehasonlító eszközök fogyasztói döntésre gyakorolt hatásainak feltárására vonatkozó piacelemzést és annak keretében készített közvélemény-kutatásra és a Szallas.hu határozat (Vj/41-44/2019.) nyomán készült riport a pszichés nyomásgyakorlásra alkalmas online kommunikációs eszközökről című fogyasztói felmérést.
- [5] A GVH az Indítványozó által hivatkozott bizonyítékokat a döntése során figyelmen kívül hagyta, és az azzal ellentétes alaptalan feltételezéseire támaszkodott. A GVH Határozat ellen benyújtott kereset („Kereset”) [29]-[30] és [32]-[33] bekezdései és a Fővárosi Törvényszék 106.K.705.404/2020/23. sz. ítéletével („FT Ítélet”) szemben benyújtott felülvizsgálati kérelem („Felülvizsgálati Kérelem”) [51]-[52] bekezdései szerint a szabad bizonyítás elve nem jelenti azt, hogy a GVH okszerűtlenül mellőzhet releváns tények igazolására alkalmas bizonyítékokat. Az FT Ítélet az Indítványozó érveit arra tekintettel utasította el, hogy a GVH Határozat tartalmazta a GVH álláspontját a bizonyítékok kapcsán ([83] bekezdés). A Kúriai Ítélet az Indítványozó érveit arra tekintettel utasította el, hogy a Fővárosi Törvényszék a bizonyítékokat maga is mérlegelte ([63] bekezdés).
- [6] Az Indítványozó több alkalommal jelezte, hogy – amennyiben a rendelkezésre álló bizonyítékok nem alkalmasak álláspontjának alátámasztására – indokoltnak tartja szakértői vélemény beszerzését az egyes üzenetek fogyasztó általi értelmezése, fogyasztók döntésére gyakorolt hatása kapcsán. A GVH Határozat az indítvánnyal nem foglalkozott. Az FT Ítélet sommás indokolást tartalmazott ezzel kapcsolatban, mely szerint nem merült fel különleges szakértelmet igénylő kérdés ([111] bekezdés). Annak ellenére, hogy az Indítványozó jelezte, hogy a Szallas.hu határozatban maga a GVH is szakértelmet igénylő kérdésnek tekintette ilyen felmérés végzését (ami miatt azt nem maga végezte el, hanem kötelezte az eljárás alá vontat annak elvégzésére), a Kúriai Ítélet egyetértett az FT Ítélettel ([66] bekezdés).
- [7] Az Indítványozó hivatkozott arra, hogy a GVH az ügyintézési határidő lejártát követően szabta ki a bírságot (erre vonatkozóan kimutatást is benyújtott a Keresetben). Mind a Fővárosi Törvényszék, mind a Kúria azt állapította meg, hogy a GVH nem lépte túl az ügyintézési

² Az ingyenes lemondásra vonatkozó állítással kapcsolatos szakértői vélemény.

határidőt. Ezzel kapcsolatban arra támaszkodott az FT Ítélet, hogy a Tptv. 63. § (8) bekezdés 10. pontját úgy kell értelmezni, hogy az adatok közlésére vonatkozó felhívás nem az ügyfélnek történő kézbesítésnek felel meg, de az adatok közlésének teljesítése a GVH részére történő kézbesítésnek felel meg ([80] bekezdés). Az Indítványozó a Felülvizsgálati Kérelem [63] bekezdésében kifejtette, hogy ez az értelmezés ellentétes a törvény szövegével: az adatközlés teljesítése az irat benyújtását és nem érkezését jelenti. Más értelmezés egyoldalúan az ügyfelekre nézve hátrányos lenne. A Kúriai Ítélet egyetértett az FT Ítélettel arra hivatkozással, hogy Fővárosi Törvényszék a törvényt nem a szövegének, hanem céljának megfelelően alkalmazta ([52] bekezdés).

- [8] Az Indítványozó a Kereset [55]-[57] bekezdéseiben részletesen kifejtette, hogy a GVH az egységes uniós joggyakorlattal ellentétesen értékelte az elérhetőségre vonatkozó üzeneteket agresszív kereskedelmi gyakorlatként. Így különösen, a GVH figyelmen kívül hagyta az angol versenyhatóság (CMA) és az Európai Unió fogyasztóvédelmi hatóságait tömörítő hálózat (CPC)³ Indítványozóval kapcsolatos álláspontját, illetve a holland versenyhatóság (ACM) és az Európai Bizottság iránymutatását az agresszív kereskedelmi gyakorlatokkal kapcsolatban. A FT Ítélet ezzel kapcsolatban csupán annyit rögzített, hogy a CPC keretében történő hatósági együttműködés nem kötelező a tagállami hatóságok számára ([84] bekezdés). Bár a Felülvizsgálati Kérelem [34] bekezdése tovább szemléltette, hogy miért ellentétes az uniós ítélkezési gyakorlattal a GVH jogértelmezése, a Kúriai Ítélet a kérdéssel csak érintőlegesen foglalkozott ([53] bekezdés).

III. TISZTESSÉGES ELJÁRÁS SÉRELME

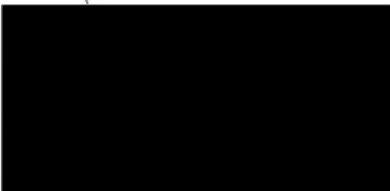
- [9] A Kúriai Ítélet két okból kifolyólag megy szembe az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes hatósági és bírósági eljárás követelményével:
- a) az FT Ítélet – Kúriai Ítélet által lényegében hatályában fenntartott – része úgy hagyta helyben a GVH Határozatot, hogy az az Indítványozó által hivatkozott bizonyítékokkal cáfolt feltételezéseken alapult és az Indítványozó bizonyítási eszközeit pusztán formai okokra támaszkodva utasította el;
 - b) a Kúriai Ítélet több esetben nem tartalmazott érdemi indokolást arra vonatkozóan, hogy az Indítványozó Felülvizsgálati Kérélemben előadott jogi érveit miért utasította el.⁴
- [10] Az Alkotmánybíróság a fent hivatkozott alaptörvény-ellenességet vizsgálhatja, tekintettel arra, hogy a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában rögzítette, hogy az

*„Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e”.*⁵

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2394 rendelete (2017. december 12.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről, HL L 345, 27.12.2017, p. 1–26

⁴ A hatóság fogalmába tágabb értelemben minden jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a bíróságok is. (Nagykommentár Magyarország Alaptörvényéhez; Árva Zsuzsanna; XXIV. cikk); 3173/2015. (IX. 23.) AB határozat; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, 15. bek.

⁵ 7/2013. (III. 1.) AB határozat 33. bek.

-
- [11] Az Indítványozó szerint a Kúriai Ítélet sérti az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkében foglalt tisztességes hatósági és bírósági eljárás követelményét, tekintettel arra, hogy az egy olyan GVH Határozatot erősített meg, amely okszerűtlenül, pusztán formai okokra hivatkozva utasította el az Indítványozó bizonyítási eszközeit, amelyek bizonyították, hogy a fogyasztók ténylegesen hogyan reagálnak a GVH által vizsgált kereskedelmi gyakorlatokra. Az Indítványozó álláspontja szerint a GVH Határozat – és ennek következtében a Kúriai Ítélet is – azért éri el az alaptörvényellenesség szintjét, mert az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése mindenki számára biztosítja a jogot, hogy a hatóságok az ügyeit tisztességes módon intézzék. Az Indítványozó álláspontja szerint a GVH nem tisztességesen intézte a tárgyi ügyet, arra tekintettel, hogy az alapul fekvő tényállást a saját, bizonyítékokkal cáfolt feltételezéseire alapította, az Indítványozó bizonyítási eszközeit pedig pusztán kétségbe vonható formai okokra hivatkozva hagyta figyelmen kívül. Az Indítványozó álláspontja alapján a hibás, hiányos tényállásra alapított döntés minden esetben sérti az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljárás követelményét, tekintettel arra, hogy a hatóságok a megállapított tényállásra alkalmazzák a jogot. Ha a megállapított tényállás nem egyezik meg a valósággal, akkor jó eséllyel az alkalmazni rendelt jogkövetkezmény sem fog megegyezni azzal, amire abban az esetben jutna a hatóság, ha a valóságnak megfelelő tényállásra alapította volna a döntését.
- [12] Az Indítványozó álláspontja szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, amennyiben a bíróság nem indokolja meg a döntését. Indítványozó szerint ugyanis a döntés indokolásából ismerhető meg az, hogy milyen körülmények mérlegelése következtében jutott a bíróság az adott döntésre, illetve abból tudható meg az a tény is, hogy a hatóság egyáltalán érdemben foglalkozott-e az érintett felek érveivel és nem csupán formai döntést hozott.
- [13] Az Indítványozó álláspontja szerint a Kúriai Ítélet az Indítványozó több érdemi, lényeges érve elutasításának érdemi indokát sem adta meg. A Kúriai döntései, amelyek indokolása a Kúriai Ítéletben nem került kifejtésre, az alábbiak:
- Az Indítványozó által hivatkozott CPC társhatóságok gyakorlatával való ellentétet az Indítványozó nem bizonyította ([53] bekezdés).
 - A perben a Kp. 79. § (1) bekezdésének, a bizonyítási teher megfordulásának az esetköre nem merült fel, ennek sérelmét az Indítványozó alaptalanul állította ([63] bekezdés).
 - A szakértői vélemény kapcsán a GVH az indokolási kötelezettségének eleget tett, azt nem tartotta alkalmas bizonyítéknak ([67] bekezdés).
- [14] Az indokolás hiányára tekintettel az Indítványozó fent említett, Felülvizsgálati Kérelemben előadott, a jogvita elbírálása szempontjából döntő jelentőségű érveit a Kúria úgy utasította el, hogy azt érdemben nem mérlegelte. Ezzel az Indítványozó álláspontja szerint megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot.
- [15] Az Alkotmányíróság elvi jelentőséggel megállapította, hogy azokban az esetekben, amikor a nemzetközi szerződések ugyanúgy fogalmazzák meg az alapjog lényegi tartalmát, mint az Alaptörvény, akkor az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje nem lehet alacsonyabb a nemzetközi jogvédelem szintje.⁶ Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB

⁶ 7/2013. (III. 1.) AB határozat; 32/2012. (VII. 4.) AB határozat; ABK 2012, 228, 233.; 61/2011. (VII. 13.) AB határozat; ABH 2011, 291, 321.

határozatában megállapította, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény („EJEE”) 6. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog lényegi tartalmát tekintve megegyezik az Alaptörvény biztosította tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának („EJEB”) gyakorlata az alapvető jogoknak azt a minimum szintjét határozza meg, amelyet minden részes államnak, így Magyarországnak is biztosítania kell.⁷ A 7/2013. (III. 1.) AB határozat azt is rögzítette, hogy az EJEE

„eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás »méltánytalan« vagy »igazságtalan«, avagy »nem tisztességes«”.

Ezzel kapcsolatosan az Indítványozó előadja, hogy a Kúriai Ítélet alaptörvény-ellenessége abból a szempontból is megállapítható, hogy az Indítványozó számára az eljárás méltánytalan és igazságtalan volt. Az Indítványozó álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék a bizonyítékokat nem értékelte, erre vonatkozóan érdemi indokolást az FT Ítélet nem tartalmazott, a Kúria részben egyáltalán nem foglalkozott a kérdéssel (Kúriai Ítéletben szereplő indokolás szintjén), részben alaptörvény-ellenes értelmezéssel támasztotta alá az FT Ítélet helybenhagyását. Mindez arra utal, hogy a bíróságok GVH Határozat teljes felülvizsgálata helyett, annak korlátozott vizsgálatát végezték el. Ezzel kapcsolatban az Indítványozó megjegyzi, hogy a GVH határozatok felülvizsgálatának lehetősége egyébként is több szempontból korlátozásra került pár héttel a GVH Határozat meghozatala előtt. A Kp. 2020. április 1-jén hatályba lépő módosítása⁸ következtében megszűnt a GVH határozatok többfokú bírósági felülvizsgálata,⁹ megszűnt a GVH határozatok elsőfokú bíróság általi megváltoztatásának lehetősége¹⁰ és a GVH határozatok elleni elsőfokú ítélet ellen kizárólag szűk jogi felülvizsgálat áll rendelkezésre.¹¹ Utóbbira utal jelen ügyben, hogy a Kúriai Ítélet [46] bekezdése szerint a Kúria bizonyos Felülvizsgálati Kérelemben előadott jogszabálysértések értékelését mellőzte, mert azokra a Kereset nem hivatkozott,¹² bizonyos érvek értékelését pedig azért mellőzte, mert a Kereset nem jelölt meg velük kapcsolatban jogszabálysértést.

- [16] Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában meghatározta, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti indokolt bírósági döntéshez fűződő jog tekintetében az EJEB mely gyakorlatát tekinti irányadónak. Ez alapján az Alkotmánybíróság leszögezte, hogy a

⁷ 3173/2015. (IX. 23.) AB határozat

⁸ Az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXXVII. törvény.

⁹ A Kp. 99. § (2) bekezdése szerint fellebbezésnek a törvény által meghatározott jogvitában van helye, azonban ilyen törvényi rendelkezés a GVH határozatok vonatkozásában nincs.

¹⁰ A Kp. 90. § (1) bekezdés b) pontja szerint egyfokú közigazgatási cselekmény esetén megváltoztatásnak csak akkor van lehetőség, ha azt törvény lehetővé teszi, azonban ilyen törvényi rendelkezés a GVH határozatok vonatkozásában nincs. Az Indítványozó megjegyzi, hogy ez feltételezhetően kodifikációs hiba: (i) a Kp. hatálybalépésekor a Tptv. 83. § (4) bekezdése – mely megengedte a GVH határozat bíróság általi megváltoztatását – hatályon kívül helyezésre került, mivel a Kp. 2020. április 1-je előtti hatályos szövege a megváltoztatást nem korlátozta, a GVH határozatok vonatkozásában is lehetővé tette; (ii) a Kp. 2020. április 1-jei módosításával egyidejűleg nem került vissza a Tptv.-be hasonló rendelkezés.

¹¹ Kp. 115. § (1) bekezdés.

¹² Az Indítványozó megjegyzi, hogy a Kúria eleve tévesen értelmezte a Kereset ebből a szempontból. Például: az Indítványozó nem arra hivatkozott, hogy az FT Ítélet (vagy a GVH Határozat) megsértette a bánatpénzre vonatkozó szabályokat, hanem arra, hogy a bánatpénz szabályai, mint a vizsgált magatartás jogi háttere, ellentmond az ingyenes lemondásra vonatkozó üzenet GVH által értelmezésével, így a GVH értelmezését helybenhagyó FT Ítélet okszerűtlen.

tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be.¹³ Az Indítványozó álláspontja szerint a Kúria a döntéseinek az indokát a [13] bekezdésben ismertetettek alapján nem mutatta be, így a Kúriai Ítélet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközik.

[17] Az EJEB több ügyben is kimondta, hogy az EJEE 6. cikkében biztosított tisztességes tárgyaláshoz való jog megsértését idézi elő az, ha egy lényegesebb kérdésre vonatkozó döntését a bíróság hiányosan indokolja.¹⁴ Az EJEB több döntésében azt is kimondta, hogy a bíróságnak az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal meg kell vizsgálnia, és erről a vizsgálatról és annak értékeléséről a határozatának az indokolásában is számot kell adnia.¹⁵ A Kúria azon döntései, amelyeket nem indokolt meg kellően, lényeges kérdésre vonatkoztak, hiszen ha a [13] bekezdésben említett kérdésekben másképpen döntött volna a Kúria, akkor az ügy érdemében másképp (az Indítványozó számára a kedvezőbben) kellett volna határoznia. Erre tekintettel a Kúria fenti döntései elérik a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség szintjét.¹⁶ Az Indítványozó álláspontja szerint a [13] bekezdésben foglalt döntéseket a Kúria vagy azért nem indokolta meg,

- a) mert az Indítványozó kérelmeit nem vizsgálta meg kellő alapossággal, vagy
- b) mert azon döntéseit nem tudta jogszerű, ésszerű indokokkal megtámogatni.

[18] Az Indítványozó álláspontja szerint a Kúriai Ítélet mindkét esetben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközik. A 7/2013. (III. 1.) AB határozat kifejezetten le is szögezi, hogy az EJEB

„álláspontja szerint nem felel meg az [EJEE] 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben”.¹⁷

[19] Tekintettel arra, hogy a Kúria a [13] bekezdésben hivatkozott lényeges kérdések tekintetében az Indítványozó Felülvizsgálati Kérelemben kifejtett érve vizsgálatára, és a vizsgálat indokainak az előadása nélkül hagyta helyben az FT Ítélet vonatkozó részét, a Kúriai Ítélet az EJEE 6. cikkébe, és ezáltal az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközik.

[20] Az Indítványozó továbbá hangsúlyozza, hogy az a tény, hogy a Kúria a Kúriai Ítélet meghozatala során az eljárásjogi részletszabályokat formálisan betartotta, nem eredményezi azt, hogy a Kúriai Ítélet alkotmányos lenne. Ahogy arra az Alkotmánybíróság gyakorlattá formált megállapítása is

¹³ Vojtěchová kontra Szlovákia, 59102/08. 2012. szeptember 25., § 35.; Suominen kontra Finnország, 37801/97., 2003. július 1., § 34.

¹⁴ Hiro Balani kontra Spanyolország, 18064/91.; 1994. december 9.; § 27.; Ruiz Torija kontra Spanyolország, 18390/91.; 1994. december 9.; § 29.; García Ruiz kontra Spanyolország, 30544/96.; 1999. január 21.; § 26.; Hirvisaari kontra Finnország, 49684/99.; 2001. december 25.; § 30.; legutóbb megerősítve: Sholokhov kontra Örményország és Moldova, 40358/05.; 2012. július 31.; § 67.

¹⁵ Helle v. Finnország, 20772/92.; 1997. december 19.; § 60.; Karakasis v. Görögország, 38194/97.; 2000. október 17.; § 27.; Boldea v. Románia, 19997/02.; 2007. február 15.; § 30.; Tacquet v. Belgium, 926/05.; 2010. november 16.; § 91.; legutóbb megerősítve: Vojtěchová v. Szlovákia, 59102/08.; 2012. szeptember 25., § 35.

¹⁶ 3309/2012. (XI. 12.) AB Végzés 5. bek.

¹⁷ Ibid.

leszögezi, „valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes”.¹⁸

- [21] A fentiekre tekintettel az Indítványozó kéri a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúriai Ítélet alaptörvény-ellenes az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes hatósági és bírósági eljárás követelményének megsértése miatt, és semmisítse meg a Kúriai Ítéletet.

IV. FEGYVEREK EGYENLŐSÉGÉNEK A SÉRELME

- [22] A Kúriai Ítélet megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből az Alkotmánybíróság által levezetett fegyverek egyenlőségének az elvét,¹⁹ amikor a Kúria a GVH és a Fővárosi Törvényszék példáját követve úgy vetette el az Indítványozó által felajánlott bizonyítékokat, hogy azokat érdemben nem vizsgálta. Az Indítványozó a GVH számára felajánlott olyan bizonyítási eszközöket, amelyek megfelelően bizonyítani tudták volna azokat a tényeket, amelyek ellentétesek a GVH Határozat megállapításaival. A Kúriai Ítélet azzal sértette meg a XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett fegyverek egyenlőségének az elvét, hogy nem biztosította az Indítványozó számára a lehetőséget, hogy a GVH által feltételezett tényállás helytelenségét bizonyítsa, sem a Kúria saját eljárásában, sem a Fővárosi Törvényszék megismételt eljárásában. Ezzel a Kúria megvonta az Indítványozótól azt a lehetőséget, hogy egy tisztességes, kiegyensúlyozott perbeli jogokkal körülbástyázott eljárásban vitathassa a GVH Határozat jogszerűségét.
- [23] Az Alkotmánybíróság a 19/2015. (VI. 15.) AB határozatában a jelen üggyel megegyező ügyet bírálta el annyiban, hogy az eljárás tárgyát ott is egy olyan alkotmányjogi panasz képezte, amelyben a panaszos eszköztelenné vált a bizonyítási eljárás során. Ezzel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panaszos perbeli jogosítványai olyan mértékben csorbultak ami felvette az alkotmányos alapjogvédelem indokoltságát. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy

*„a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélése tartalmi vizsgálatot igényel, amelynek során választ lehet adni arra, hogy a panaszosnak volt-e lehetősége jogi álláspontja és az azokat alátámasztó bizonyítékok előadására, és érvényesítésére vagy ellenkezőleg: el volt zárva a hatékony bizonyítási eszközök igénybevételének lehetőségétől”.*²⁰

E körben az Alkotmánybíróság rámutathat olyan, az ügy eldöntése szempontjából releváns tényezők figyelmen kívül hagyására, amely tény önmagában a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozza és emiatt megsemmisítheti az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntést.²¹ Az Indítványozó kéri a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy az Indítványozónak nem volt lehetősége a jogi álláspontját alátámasztó bizonyítékok előadására, illetve el volt zárva a hatékony bizonyítási eszközök igénybevételének a lehetőségétől arra tekintettel, hogy a Fővárosi Törvényszék és a Kúria

¹⁸ 19/2015. (VI. 15.) AB határozat; 8/2015. (IV. 17.) AB határozat; 3265/2014. (XI. 4.) AB határozat 30. bek.; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat; ABH 2002, 199, 211.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat; ABH 2002, 116, 118-120.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat; ABH 2002, 101, 108.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat; ABH 1999, 75.; 5/1999. (III. 31.) AB határozat; 6/1998. (III. 11.) AB határozat; ABH 1998, 91, 95.

¹⁹ 3265/2014. (XI. 4.) AB határozat 29. bek.

²⁰ 19/2015. (VI. 15.) AB határozat 37. bek.

²¹ 19/2015. (VI. 15.) AB határozat 42. bek.

-
- a) érdemben nem vették figyelembe az Indítványozó által felajánlott bizonyítási eszközöket, és
 - b) elutasították az Indítványozó bizonyítási indítványát,

amelyek bizonyították, illetve bizonyíthatták volna, hogy a GVH hibás, hiányos tényállásra alapította a GVH Határozatot. Az Indítványozó álláspontja szerint az ügy eldöntése szempontjából releváns tényezőnek kell, hogy minősüljön, hogy a GVH hibás, hiányos tényállásra alapította-e döntését. Tekintettel arra, hogy az Indítványozó álláspontja szerint az ügy eldöntése szempontjából releváns tényezőt hagyott figyelmen kívül a Kúria az Indítványozó bizonyítási indítványának az elutasítása, illetve az Indítványozó által felkínált bizonyítékok mérlegelésének a mellőzése alkalmával, Indítványozó álláspontja szerint a Kúriai Ítélet ezzel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes tárgyaláshoz fűződő jogból levezetett fegyverek egyenlőségének alapelvét.

- [24] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában leszögezte, hogy a fegyverek egyenlősége elvének az érvényesülése keretében elvárható az, hogy

*„a bíróság mindkét fél számára közel azonos kereteket szabjon a bizonyítás körébe tartozó eljárási cselekmények végrehajtásához, egyiket se juttassa a másikkal szemben indokolatlanul méltányos vagy méltánytalan helyzetbe”.*²²

Indítványozó álláspontja szerint a Kúria indokolatlanul méltánytalan helyzetbe juttatta az Indítványozót azzal, hogy nem biztosította számára azt, hogy megfelelően bizonyítani tudja az álláspontját, amikor

- a) érdemi vizsgálat, illetve értékelés nélkül hagyta az Indítványozó által felkínált bizonyítási indítványokat, és amikor
- b) elutasította az Indítványozó bizonyítási indítványát,

amelyek képesek voltak, illetve lettek volna annak a bizonyítására, hogy a GVH hibás, hiányos tényállásra alapozta döntését.

- [25] A fentiekre tekintettel az Indítványozó kéri a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúriai Ítélet alaptörvény-ellenes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt fegyverek egyenlősége követelményének a megsértése miatt, és semmisítse meg a Kúriai Ítéletet.

V. A JOGÁLLAMISÁG ELVÉNEK A SÉRELME

- [26] A Kúriai Ítélet szembemegy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság alapelvével, tekintettel arra, hogy abban a Kúria nem csupán jogot értelmezett, hanem (bírói) jogot alkotott. A bíróságok az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése alapján igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése és 28. cikke alapján a bírák törvénynek alá vannak vetve, és a jogalkalmazásuk során a jogszabályok szövegét értelmezik.
- [27] Az Alaptörvény T) cikk (1)-(3) bekezdései alapján általánosan kötelező magatartási szabályt (jogszabályt) az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt hatáskörrel rendelkező szerv alkothat meg. Tekintettel arra, hogy az Alaptörvény nem jogosítja fel a bíróságokat jogszabály

²² 3265/2014. (XI. 4.) AB határozat 37. bek.

alkotására, az Alaptörvény alapján leszögezhető, hogy a bíróságoknak nincsen jogalkotási hatáskörük.

- [28] A jogállamiság alapelve fogalmilag zárja ki azt, hogy egy bírói testület jogot alkosson, amelyet az Alaptörvény nem ruházott fel jogalkotási hatáskörrel, kizárólag azzal a hatáskörrel, hogy értelmezze a jogalkotó által alkotott jogot.
- [29] Az Indítványozó álláspontja szerint a fentiek miatt a Kúriai Ítélet alaptörvény-ellenes arra tekintettel, hogy
- a) az a Tptv. 63. § (8) bekezdés 10. pontja szerinti ügyintézési határidőre vonatkozó rendelkezés szövegét nem csupán értelmezte, hanem olyan hozzáadott értéket társított hozzá, amely a tárgyi rendelkezés szövegéből nem következett, és annak az Alaptörvény 28. cikke szerinti cél szerinti értelmezésével is ellentétes volt;
 - b) az az Fttv. 4. § (1) bekezdése szerinti átlagfogyasztó fogalmát az Alaptörvény 28. cikkében foglalt alkotmányos értelmezési követelményt figyelmen kívül hagyva annyira tágan, a rendelkezés tartalmától olyan szinten elrugaszkodva értelmezte, hogy az értelmezésével jogot alkotott.

- [30] Az Alkotmánybíróság több határozatában is leszögezte, hogy

„szabályozás felülírása, kitágítása a bíróságok részéről már nem jogértelmezési, hanem contra legem jogalkalmazási - tulajdonképpen jogalkotási - tevékenységet jelent, ami felveti a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének a sérelmét. „A jogállamiság elvéből, követelményéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárás.”²³”

- [31] Az alábbiakban előadottak alapján az Indítványozó álláspontja szerint a Kúria a Kúriai Ítéletben jogértelmezés helyett önkényesen jogot alkotott, ezzel megsértve az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből eredeztetett jogbiztonság alkotmányos követelményét.
- [32] Indítványozó továbbá megjegyzi, hogy az Alkotmánybíróság bevett gyakorlata alapján az Alkotmánybíróságnak megvan a lehetősége arra, hogy törvényértelmezési és szakjogi kérdésekben állást foglaljon, amennyiben a jogalkalmazói jogértelmezés közvetlenül befolyásolja valamely alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését.²⁴ Indítványozó álláspontja szerint a jelen ügyben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből eredeztetett jogbiztonság tényleges érvényesülését közvetlenül befolyásolja a Kúriai Ítéletben foglalt jogértelmezés. Ennélfogva az Alkotmánybíróság számára biztosított kell, hogy legyen
- a) a Tptv. 63. § (8) bekezdés 10. pontjának és
 - b) az Fttv. 4. § (1) bekezdésének
- az értelmezése azoknak

²³ 3173/2015. (IX. 23.) AB határozat 52. bek.; 3026/2015. (II. 9.) AB határozat, 27. bek.

²⁴ 7/2019. (III. 20.) AB határozat 65. bek.; 13/2014. (IV. 18.) AB határozat 51. bek.

-
- az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság alkotmányos követelményével és
 - az Alaptörvény 28. cikkében foglalt alkotmányos jogértelmezési követelménnyel

való összeegyeztethetőség erejéig.

A. A Kúria a Tptv. 63. § (8) bekezdés 10. pontját felülírva jogot alkotott

- [33] A Tptv. 63. § (8) bekezdés 10. pontja alapján az ügyintézési határidőbe nem számít be „*az ügyfélnek a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére, illetve okirat vagy más irat bemutatására való felhívásától az annak teljesítéséig terjedő időtartam*” (kiemelés tőlünk). Az Alaptörvény 28. cikke alapján „*a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik*”. Az Indítványozó álláspontja szerint az ügyintézési határidő adatszolgáltatás idejére történő leállításának a célja az, hogy a GVH ügyintézési határideje ne teljen addig, amíg az általa kért adatszolgáltatást nem teljesítik. Ez a hatékony hatósági eljárás elvével összhangban áll. Mindazonáltal onnantól, hogy az Indítványozó teljesíti a GVH által kért adatszolgáltatást, az adatkérés teljesítettnek minősíthető, és ezáltal az ügyintézési határidőnek onnantól folytatódnia kell. A GVH és a Kúria ezzel ellentétben az adatszolgáltatást akkor minősítette „teljesítettnek” az ügyintézési határidő folytatódása szempontjából, amikor az adott adatszolgáltatást a GVH érkeztette. Így a GVH munkaidején kívül teljesített adatszolgáltatást a GVH a következő munkanapján érkeztette. A GVH ezzel a jogalkalmazásával mesterségesen meghosszabbította a törvényi ügyintézési határidejét. A Kúria a GVH ezen jogértelmezését jóváhagyta.
- [34] Az Alkotmánybíróság több határozatában is rögzítette, hogy a „*»'bírói jogalkotás'«, amíg az kizárólag a jogszabályok értelmezésén alapul (amíg a bírói-ítélkezési hatalom nem veszi át alapvetően és közvetlenül a jogalkotás funkcióját), nem kerül ellentétbe a hatalommegosztás elvével.*”²⁵ A Kúria által így elfogadott törvényértelmezés azért haladja meg a jogértelmezés kereteit és megy át a jogalkotás területére, mert a Tptv. 63. § (8) bekezdés 10. pontja nem azt állítja, hogy az adatszolgáltatás GVH általi érkeztetésével folytatódik az ügyintézési határidő, hanem azt, hogy az az adatszolgáltatás teljesítésétől folytatódik. Ezzel az Indítványozó szerint a Kúria alapvetően és közvetlenül átvette a jogalkotás funkcióját, tekintettel arra, hogy a jogszabály világos, cél szerinti értelmét lerontva, annak eltérő tartalmat tulajdonított.
- [35] A jelen alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a 11/2015. (V. 14.) AB határozat [28] bekezdésében foglaltak is legitimálják, amelyben az Alkotmánybíróság kimondta, hogy „*jogegységi határozat jogszabálytani besorolása nélkül is - az esetről-esetre történő alkotmányossági vizsgálat eredményeként - dönthető el, hogy a jogegységi határozat önálló jogszabályi tartalommal eloldódott-e az értelmezett jogszabálytól, vagy sem*”.²⁶ Az Indítványozó álláspontja szerint az Alkotmánybíróság fenti megállapítása a jelen Kúriai Ítélettel kapcsolatosan is alkalmazandó, tekintettel a Bszi. 41/B. § (1) bekezdése szerinti rendelkezésre, amely alapján a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatának is joggyakorlatformáló hatása van. Az Indítványozó álláspontja szerint a Kúriai Ítélet a fentiek alapján önálló jogszabályi tartalommal eloldódott a Tptv. 63. § (8) bekezdés 10. pontjától.

25 2/2016. (II. 8.) AB határozat [40] bek.; 11/2015. (V. 14.) AB határozat [27] bek.; ABH 2004, 551, 571.); 42/2004. (XI. 9.) AB határozat

²⁶ 11/2015. (V. 14.) AB határozat [28] bek.; 42/2005. (XI. 14.) AB határozat; ABH 2005, 504, 514.

- [36] Az Alkotmánybíróság több határozatában is rögzíti, hogy a „Kúria számára az Alaptörvény biztosítja a jogot, hogy a jogszabályoknak egységesen és kötelezően alkalmazandó tartalmat adjon”.²⁷ Fontos hangsúlyozni, hogy az Indítványozó ezt nem vitatja. Az Indítványozó amiatt tartja az Alaptörvény B) cikkében foglalt jogállamiság elvével összeegyeztethetetlennek a Kúriai Ítéletet, mert olyan tartalmat adott a Tptv. 63. § (8) bekezdés 10. pontjának, amely túlmutatott a jogértelmezésen, az már jogalkotásnak minősült.
- [37] Az Alkotmánybíróság a 11/2015. (V. 14.) AB határozat [30] bekezdésében kimondta, hogy „alaptörvény-ellenessé azzal válhatna egy meghozott jogegységi határozat, ha a Kúria kilépne a jogegységesítő szerepéből és - a jogalkotót a jogalkotási folyamatból kihagyva - önállóan, a tételes jogi rendelkezéseket kibővítve, azokon túlhaladva, attól „eloldódva” jogot alkotna”. Az Indítványozó álláspontja szerint a Kúriai Ítélet a Tptv. 63. § (8) bekezdés 10. pontját kibővítve, azon túlhaladva, attól „eloldódva” jogot alkotott, amikor a törvényt „teljesítés”-t tekintette az ügyintézési határidő folytatódását kiváltó tényként, hanem egy olyan szubjektív tényt (a GVH általi érkeztetést), amelyről a törvény nem rendelkezik.
- [38] A fentiekre tekintettel az Indítványozó kéri a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúriai Ítélet alaptörvény-ellenesen jogot alkotott és emiatt semmisítse meg a Kúriai Ítéletet.

B. A Kúria az Fttv. 4. § (1) bekezdését felülírva jogot alkotott

- [39] Az Fttv. 4. § (1) bekezdése szerint a „kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is” [átlagfogyasztó]. A GVH a döntése során nem az ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel eljáró fogyasztót vette alapul, hanem az olyan fogyasztót, aki egyáltalán nem tájékozott, az adott helyzetben elvárható figyelmesség tanúsítása nélkül egyből, gondolkodás nélkül dönt. A GVH így a valóságtól teljes mértékben elrugaskodott átlagfogyasztó fogalomra alapozta a GVH Határozatot. Mindezt az Indítványozó azzal kívánja alátámasztani, hogy nem életszerű az, hogy egy átlagfogyasztó egy olyan ügylettel kapcsolatosan egy „ingyenes lemondás” üzenetet meglátva azonnal ügyleti döntést hozni, amely számára jelentős anyagi kiadást eredményezne, hiszen egy ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel eljáró fogyasztó tisztában van azzal, hogy nem ritka, hanem kifejezetten gyakori az, hogy „ingyenes lemondással” lehet szállást foglalni. Továbbá az is teljesen életszerűtlen, hogy egy olyan reklám alapján, amely csupán általánosságban hívja fel az Indítványozó szolgáltatásaira a figyelmet, egy átlagfogyasztó ügyleti döntést hozhasson. Ez azért is abszurd, mert egy ilyen reklámban nem hangzott el konkrét ajánlat, amivel kapcsolatosan a fogyasztó ügyleti döntést tudhatott volna hozni. Egy átlagfogyasztó, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, nem gondolta volna, hogy egy általános figyelemfelkeltést célzó és egyedi ajánlatot nem tartalmazó reklám alapján ügyleti döntést tud hozni. Ennek ellenére a GVH megállapította, hogy az átlagfogyasztó ügyleti döntésének minősült már az a döntése is, hogy a reklám alapján felkeresi az Indítványozó online platformját. A Kúriai Ítélet megerősítette a GVH ezen jogellenes törvényértelmezését, amelyben a GVH nem egy ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel eljáró fogyasztót vett alapul,

²⁷ 2/2016. (II. 8.) AB határozat [40] bek.; 11/2015. (V. 14.) AB határozat [29] bek.; ABH 2004, 551, 571.); 42/2004. (XI. 9.) AB határozat [29] bek.

hanem egy olyan fogyasztót, aki mindenféle körültekintést és odafigyelést nélkülöz és az első benyomása alapján gondolkozás nélkül dönt minden egyes helyzetben.

- [40] Az Indítványozó álláspontja szerint az átlagfogyasztó ilyen szintű törvény szövegével ellentétes értelmezése útján a Kúria kilépett a jogértelmezés keretei közül és egyenesen jogot alkotott, amelyre a [27] bekezdésben foglaltak alapján nem volt joga.
- [41] Az Alkotmánybíróság több határozatában is rögzítette, hogy a „*»'bírói jogalkotás'«*, *amíg az kizárólag a jogszabályok értelmezésén alapul (amíg a bírói-ítélkezési hatalom nem veszi át alapvetően és közvetlenül a jogalkotás funkcióját), nem kerül ellentétbe a hatalommegosztás elvével.*”²⁸ A Kúria által így elfogadott törvényértelmezés azért haladja meg a jogértelmezés kereteit és megy át a jogalkotás területére, mert az Fttv. 4. § (1) bekezdése azt követeli meg, hogy a jogalkalmazó az átlagfogyasztót egy ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel eljáró fogyasztóval azonosítsa, ne pedig egy olyan fogyasztóval, aki mindenféle körültekintést és odafigyelést nélkülöz és az első benyomása alapján gondolkozás nélkül dönt minden egyes helyzetben.
- [42] Az Indítványozó a [35] bekezdésben foglalt megállapításokkal kapcsolatosan is rögzíti, hogy a Kúriai Ítélet a fentiek alapján önálló jogszabályi tartalommal eloldódott az Fttv. 4. § (1) bekezdésétől.
- [43] Az Alkotmánybíróság a 11/2015. (V. 14.) AB határozat [30] bekezdésében kimondta, hogy *„alaptörvény-ellenessé azzal válhatna egy meghozott jogegységi határozat, ha a Kúria kilépne a jogegységesítő szerepéből és - a jogalkotót a jogalkotási folyamatból kihagyva - önállóan, a tételes jogi rendelkezéseket kibővítve, azokon túlhaladva, attól „eloldódva” jogot alkotna*”. Az Indítványozó álláspontja szerint a Kúriai Ítélet az Fttv. 4. § (1) bekezdésében foglalt átlagfogyasztó fogalmat kibővítve, azon túlhaladva, attól „eloldódva” jogot alkotott, amikor a törvényt szöveg az ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel eljáró fogyasztót tekinti átlagfogyasztónak, a Kúria pedig a GVH által alkalmazott átlagfogyasztó fogalmát erősítette meg, amely alapján az átlagfogyasztó az, aki mindenféle körültekintést és odafigyelést nélkülöz és az első benyomása alapján gondolkozás nélkül dönt minden egyes helyzetben.
- [44] A fentiekre tekintettel az Indítványozó kéri a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúriai Ítélet alaptörvény-ellenesen jogot alkotott és emiatt semmisítse meg a Kúriai Ítéletet.

VI. EURÓPAI UNIÓS EGYSÉGES JOGÉRTELMEZÉS FIGYELMEN KÍVÜL HAGYÁSA

- [45] Az Indítványozó álláspontja szerint a Kúriai Ítélet megsértette az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdését és az Alaptörvény Q) cikkének a (2) bekezdését, amikor figyelmen kívül hagyta az Európai Unióról szóló Szerződés (EUSZ) 17. cikkéből fakadó egységes uniós jogalkalmazási kötelezettséget. A Kúria (és a Fővárosi Törvényszék) feltétel nélkül helyben hagyta a GVH azon megállapítását, amely alapján az Indítványozó elérhetőségi üzenetei agresszív kereskedelmi gyakorlatnak minősültek. Ahogy azt az Indítványozó a fenti [8] bekezdésekben előadja, az uniós egységes joggyakorlat az Indítványozó által alkalmazott elérhetőségi üzenetekkel kapcsolatosan

²⁸ 2/2016. (II. 8.) AB határozat [40] bek.; 11/2015. (V. 14.) AB határozat [27] bek.; ABH 2004, 551, 571.); 42/2004. (XI. 9.) AB határozat

világosan arra az álláspontra helyezkedett a GVH Határozat meghozatala előtt is, hogy azok a UCP Irányelv 8. cikke alapján nem minősülnek agresszív kereskedelmi gyakorlatnak.

- [46] Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése alapján Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. Az Indítványozó álláspontja szerint a Kúria azzal sértette meg az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését, hogy nem biztosította az UCP Irányelv 8. cikkében foglalt agresszív kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó rendelkezés uniós szintű egységes alkalmazását. Az Indítványozó álláspontja szerint ezzel sérti a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.
- [47] A Kúriai Ítéletnek tiszteletben kellett volna tartania az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében foglalt „hűség-klauzulában” előírt közösségi jogalkalmazás szabályából eredő azon kötelezettséget, amely alapján az uniós jog elsőbbséget élvez annak az egységessége és hatékonysága megőrzésének az érdekében.²⁹ Ezen kötelezettség nem csak az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdéséből következik, hanem az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdéséből is, amelyek alapján Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolja, az Európai Unió joga megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt. A GVH Határozat és az azt jóváhagyó Kúriai Ítélet az Indítványozó elérhetőségi üzeneteivel kapcsolatos jogértelmezése a fent ismertetett érvek alapján ellentétes az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében foglalt hűségklauzulában előírt közösségi jogalkalmazás szabályaival, amely szerint az uniós jogot egységesen kell alkalmazni.
- [48] A fentiekre tekintettel az Indítványozó kéri a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúriai Ítélet alaptörvény-ellenes az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdésének és az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésének a megsértése miatt, és semmisítse meg a Kúriai Ítéletet.

VII. HATÁSKÖR ÉS ILLETÉKESSÉG

- [49] A t. Alkotmánybíróság hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. § (2) bekezdés d) pontja állapítja meg.

VIII. JOGI KÉPVISELET

- [50] Az Indítványozó az alkotmányjogi panaszt a jogi képviselője – a Hegymegi-Barakonyi és Fehérváry Baker & McKenzie Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Hegymegi-Barakonyi Zoltán; [redacted] útján terjeszti elő. A képviselet alapja az alkotmányjogi panasszal együtt, 1. sz. Mellékletként benyújtott – az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 34. § (1) bekezdése alapján kiállított – ügyvédi meghatalmazás. Az Indítványozó jogi képviselőjének meghatalmazása 2022. június 13-án került aláírásra. Ugyanakkor, a jogi képviselő neve a Budapesti Ügyvédi Kamara 2022. június 20-án kelt – 2. sz. Mellékletként csatolt – határozata alapján 2022. július 1-jei hatállyal a következőre módosult: Hegymegi-Barakonyi és Fehérváry Ügyvédi Iroda.

²⁹ EBH2006. 1442.; C-487/19, WZ, ECLI:EU:C:2021:798, 157. bek.; C-399/11, Melloni, ECLI:EU:C:2013:107 59. bek.; C-11/70, Internationale Handelsgesellschaft, ECLI:EU:C:1970:114, 3. bek.; C-409/06, Winner Wetten, ECLI:EU:C:2010:503, 61. bek.

IX. MELLÉKLETEK

- [51] Az Indítványozó a jelen alkotmányjogi panaszhoz
- a) 3. sz. Mellékleteként csatolja a Kúriai Ítéletet,
 - b) 4. sz. Mellékleteként csatolja a Felülvizsgálati Kérelmet,
 - c) 5. sz. Mellékleteként csatolja az FT Ítéletet,
 - d) 6. sz. Mellékleteként csatolja a Keresetet és
 - e) 7. sz. Mellékleteként csatolja a GVH Határozatot.

* * *

A fentiekre tekintettel az Indítványozó kéri a t. Alkotmánybíróságot, hogy a jelen alkotmányjogi panasznak megfelelően dönten szíveskedjen.

Budapest, 2022. július 15.

Tisztelettel,

Indítványozó

Hegymegi-Barakonyi és Fehérváry
Baker & McKenzie Ügyvédi Iroda

ügyvéd

